

[Erhard Jakobsen]

fast ejendom. Det gælder, som jeg sagde, om kapitalgevinster, men det gælder også, når vi kommer til lejeværdi af egen bolig. Det er klart, at den aftale, der var sammen med augustforliget, udløber ved udgangen af 1978, og derefter skal der fastlægges nye regler for lejeværdi af egen bolig.

Centrum-demokraterne håber meget, at regeringen vil være opmærksom på, at man kan slå sin politiske status i dette folketing, som i øjeblikket må siges at være meget gunstig, aldeles i stykker, hvis man ved samarbejde med andre grupper i folketinget fører en anden politik med hensyn til lejeværdi af egen bolig end den, jeg er sikker på alle de partier, man med et fuldstændig misvisende udtryk kalder for borgerlige, i fællesskab står for. Jeg tror, det er godt for regeringen at tage disse overvejelser med allerede på et tidligt tidspunkt.

Må jeg om hele beskatningen af ejendomme sige, at der er kommet en helt falsk problemstilling ind i denne diskussion. Man stiller det op – jeg tror, det specielt er folk fra LO, der har sagt det – at hvis lønmodtagerne skal bære byrder, skal parcelhusejerne også bære byrder. Hvad er det for noget vrøvl? Hvem er parcelhusejerne, og hvem er lønmodtagerne? Det er da de samme. Et flertal af befolkningen bor i eget hus. Hvis et flertal af befolkningen er lønmodtagere, må der også være et flertal af lønmodtagere, der bor i eget hus. Ydermere tror jeg uden på forhånd at kunne føre statistisk bevis for det at have lov til at antage, at netop den gruppe lønmodtagere, hvis indkomster stærkest blev beskåret ved augustforliget, netop er dem, der har hus, og for øvrigt dem, der har bil, og det vil altså sige, at de bestræbelser, der indtil nu er blevet udfoldet fra visse sider, er at ramme de mennesker, der ikke fik deres indkomster forbedret, med afgifter, som skulle bidrage til at sætte forbruget ned. Det kan da ikke være nogen rimelig og retfærdig politik.

En ting til: man lægger dynamit under indkomstpoltikken for fremtiden, såfremt man sætter folks udgifter ved at bo i eget hus i vejret. Det må være en helt naturlig følge af, at de fleste bor i eget hus. Man kan være sikker på, at for både dem, der har eget hus, og dem, der har bil og benytter den, som de fleste gør, nemlig som et arbejdsredskab, et

middel til at nå derhen, hvor arbejdet findes, på den bedste måde, vil enhver fordyrelse af huset og enhver fordyrelse af bilen øjeblikkelig afsætte sig i et krav om kompensation, og dette krav vil man møde med ved den næste lønforhandling. Derfor er det at lægge dynamit under en indkomstpolitik, såfremt man fordyrer boligen og anvendelsen af bil.

Med hensyn til biler ser det ud, som om de gamle fordomme stadig væk eksisterer. Der var i et eller andet blad, det blev vist kaldt DSB-Bladet eller sådan noget, en artikel om at begrænse anvendelsen af biler osv. Man hører fuldstændig de gamle toner fra, jeg tror, det var omkring 1908, da en venstremand stod op i dette høje ting og sagde, at hvis det djævelskab skulle komme her til landet, hvad han meget ville fraråde, skulle der i hvert fald foran hver bil gå en mand med et flag og advare uskyldige kreaturer og andre, der færdedes på vejen. Det er nogle år siden, det er sagt, men det er, som om de toner findes endnu. Der findes i landet en uvilje over for biler, som er nytteless – det hjælper ingen ting, for folk vil have biler. Hvad man end vil gøre for de offentlige trafikmidler – og vi stemmer gerne for en Storebæltsbro så snart som muligt – så må man i hvert fald ikke samtidig begrænse folks mulighed for at vælge den transportform, de selv ønsker, og det er nu engang en bil for alle, der kan få det, og det er mange flere end dem, der i øjeblikket har mulighed for at få det, fordi vi jo har gjort en bil langt dyrere i dette land end i næsten noget andet land rundt omkring os.

Må jeg så stærkt understrege centrumdemokraternes synspunkt, at politik er andet end økonomi og penge. Centrumdemokraterne vil gøre alt, hvad vi kan trods alle advarende røster i det, man kalder skoledebat, for i denne samling at rejse en skoledebat, og jeg tør godt sige en hidsig skoledebat, for det er der grund til. Det er ikke sådan, at med den nye skolelov ligger det stille, så har man bragt noget sikkert i havn. Nej, man har med den nye skolelov sikret, at nogle tendenser, som er absolut uheldige for vort skolevæsens fremtid, har frit spil i den kommende tid. Derfor vil centrumdemokraterne gøre alt, hvad vi formår for i undervisningsudvalget, i offentligheden og over for forældrene at pege på de uheldige sider ved den ordning, som ikke er skabt af den nye skole-